

56

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 lutego 1986 r.

w sprawie taryfy składek za ubezpieczenia ustawowe komunikacyjne w ruchu zagranicznym pojazdów mechanicznych należących do jednostek gospodarki uspołecznionej posiadających zezwolenie na wykonywanie przewozów międzynarodowych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 20 września 1984 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 45, poz. 242) zarządza się, co następuje:

§ 1. Taryfa składek za ubezpieczenia ustawowe komunikacyjne dotyczy pojazdów mechanicznych zaopatrzonych w polskie tablice rejestracyjne zwyczajne, należących do jednostek gospodarki uspołecznionej, które posiadają zezwolenie na wykonywanie przewozów międzynarodowych.

§ 2. 1. Składka za roczny okres pozostawania pojazdu mechanicznego poza granicami Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (PRL) wynosi:

Pozycja taryfy	Rodzaje pojazdów mechanicznych według typu, ładowności i przeznaczenia	Roczna składka za pojazd w złotych
1	2	3
1	Autobusy do 20 miejsc	31.000
2	Autobusy powyżej 20 miejsc	42.000
3	Samochody ciężarowe do 2,5 t ładowności	24.000
4	Samochody ciężarowe powyżej 2,5 t do 10 t ładowności	30.000
5	Samochody ciężarowe powyżej 10 t ładowności	33.000
6	Ciągniki siodłowe i balastowe	26.000
7	Samochody chłodnie	58.000
8	Przyczepy i naczepy — autobusowe	23.000
	— ciężarowe (furgon)	14.000
	— chłodnie	42.000
	— cysterny	17.000
	— skrzyniowe	14.000
9	Nadwozia wymienne do podwozi: — ciężarowe (furgon)	10.000
	— chłodnie	35.000
	— skrzyniowe	8.000
10	Podwozia przyczep i naczep	10.000
11	Samochody pogotowia technicznego: — lekkie	25.000
	— ciężkie	40.000

2. Składkę za ubezpieczenie ustawowe komunikacyjne pojazdów mechanicznych nie wymienionych w ust. 1 ustala Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” Spółka Akcyjna (TUIR „WARTA”), przyjmując za pod-

stawę składkę za ubezpieczenie pojazdów mechanicznych wymienionych w ust. 1 o najbardziej zbliżonych parametrach mechanicznych i eksploatacyjnych.

3. Jeżeli przewozy międzynarodowe wykonywane są wyłącznie na terytoriach europejskich państw członków Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej, składkę obniża się o 40%.

4. Jednostka gospodarki uspołecznionej może ubezpieczyć pojazd mechaniczny na wszystkie okresy pozostawania w ciągu roku pojazdu poza granicami PRL, opłacając składkę roczną, o której mowa w ust. 1 lub 2.

§ 3. 1. Minimalna składka stanowi 1/12 części składki określonej w § 2.

2. Za okres pozostawania pojazdu mechanicznego poza granicami PRL do jednego miesiąca opłaca się składkę minimalną.

3. Składkę za okres pozostawania pojazdu mechanicznego poza granicami PRL dłuższy niż miesiąc, a krótszy niż rok, oblicza się przez pomnożenie składki minimalnej przez liczbę miesięcy pozostawania tego pojazdu poza granicami PRL, z tym że dzień rozpoczynający kolejny miesiąc pozostawania pojazdu za granicą liczy się jak pełny miesiąc.

§ 4. 1. Jednostka gospodarki uspołecznionej opłaca składkę ubezpieczeniową za pełny okres pozostawania pojazdu mechanicznego poza granicami PRL przed przekroczeniem przez pojazd granicy.

2. Składka za roczny okres pozostawania pojazdu poza granicami PRL może być opłacona w dwóch równych ratach: pierwsza rata przed przekroczeniem przez pojazd granicy, druga przed upływem połowy roku kalendarzowego.

§ 5. W sprawach nie uregulowanych w rozporządzeniu stosuje się przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 3 maja 1985 r. w sprawie taryf składek za ubezpieczenia ustawowe komunikacyjne w ruchu zagranicznym pojazdów mechanicznych zaopatrzonych w polskie tablice rejestracyjne zwyczajne (Dz. U. Nr 24, poz. 104).

§ 6. Traci moc zarządzenie nr 34 Ministra Finansów z dnia 2 maja 1978 r. w sprawie taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenia komunikacyjne Przedsiębiorstwa Międzynarodowych Przewozów Samochodowych "Pekaes" w ruchu zagranicznym.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1986 r.

Minister Finansów: w z. W. Bień

57

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 marca 1986 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania przepisów o podatku wyrównawczym.

Na podstawie art. 5 ust. 4 i art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 42, poz. 188 i z 1984 r. Nr 52, poz. 268) oraz art. 9

pkt 2 i 4, art. 18 ust. 3, art. 34 ust. 3 i art. 38 pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45,

poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 lipca 1983 r. w sprawie wykonania przepisów o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 42, poz. 190, Nr 68, poz. 308 i Nr 73, poz. 331, z 1984 r. Nr 37, poz. 196 oraz z 1985 r. Nr 4, poz. 16 i Nr 48, poz. 251) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 w ust. 1 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) u osób pozostających w stosunku pracy — poniesione koszty biletu na przejazd środkami masowej komunikacji do miejsca pracy, położonego poza granicami miejscowości, w której znajduje się miejsce zamieszkania”;

2) w § 3:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Specjalny rachunek bankowy, zwany dalej kontem „W”, o którym mowa w art. 6 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku wyrównaw-

czym (Dz. U. Nr 42, poz. 188 i z 1984 r. Nr 52, poz. 268), zwanej dalej ustawą, jest otwierany — z zastrzeżeniem ust. 2 — w powszechnej kasie oszczędności, właściwej według miejsca zamieszkania osoby uprawnionej do gromadzenia dochodów na tym rachunku, na wniosek tej osoby.”;

b) ust. 4 skreśla się;

3) w § 11 w ust. 1 kwoty „300.000 zł” i „25.000 zł” zastępuje się odpowiednio kwotami „400.000 zł” i „34.000 zł”;

4) w § 13 ust. 1 i w § 14 ust. 6 kwotę „300.000 zł” zastępuje się kwotą „400.000 zł”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do podatku wyrównawczego przypadającego od dochodów osiągniętych od dnia 1 stycznia 1986 r.

Minister Finansów: S. Nieckarz

58

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 30 grudnia 1985 r.

w sprawie korzystania przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej oraz ich małżonków z ulg przy przejazdach państwowymi środkami komunikacji.

Na podstawie art. 50 ustawy z dnia 31 lipca 1985 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 38, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. Funkcjonariusze Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej oraz ich małżonkowie korzystają z 50% ulgi w krajowej komunikacji otwartej, tj. w powszechnie dostępnych i kursujących według podanych do wiadomości publicznej rozkładów jazdy pociągach przedsiębiorstwa Polskie Koleje Państwowe i autobusach przedsiębiorstw Państwowej Komunikacji Samochodowej.

§ 2. Dokumentem uprawniającym do korzystania z ulg określonych w § 1 jest:

1) legitymacja służbowa funkcjonariusza Służby Bezpieczeństwa lub Milicji Obywatelskiej,

2) legitymacja żony (męża) funkcjonariusza Służby Bezpieczeństwa lub Milicji Obywatelskiej według wzoru określonego w przepisach wydanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 23 maja 1959 r. w sprawie korzystania przez funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej i członków ich rodzin z ulg przy przejazdach państwowymi środkami komunikacyjnymi (Dz. U. Nr 34, poz. 210).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i dotyczy ulg przy przejazdach począwszy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 31 lipca 1985 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 38, poz. 181).

Minister Komunikacji: J. Kamiński

59

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 28 lutego 1986 r.

w sprawie tworzenia i organizacji jednostek drogowych podległych właściwym radom narodowym oraz zasad i zakresu ich działania.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14, poz. 60), w związku z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 12 listopada 1985 r. o zmianach w organizacji oraz zakresie działania niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 50, poz. 202) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostkami drogowymi, przy których pomocy terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej zarządzają drogami:

1) krajowymi w granicach miast, w których terenowym organem administracji państwowej jest prezydent

miasta, z wyłączeniem dróg krajowych o przeważającym ruchem tranzytowym i obwodnic,

2) wojewódzkimi i lokalnymi miejskimi w granicach miast oraz w granicach województw: stołecznego warszawskiego, krakowskiego i łódzkiego, są wojewódzkie dyrekcje dróg miejskich, zwane dalej „wojewódzkimi dyrekcjami”.

2. Wojewódzką dyrekcję tworzy wojewoda (prezydent miasta: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi) na podstawie uchwały właściwej wojewódzkiej rady narodowej w drodze przekształcenia istniejących na terenie województwa jednostek drogowych działających dotych-